

Nihayet Doldrumlardan çıktık. Çarşamba günü akşama doğru sanki sihirli bir kapıdan geçip, sakin sulara ve mavi gökyüzüne ulaştık. İki gündür gözümüzün gördüğü en uzak noktalara kadar etrafımızı kuşatan, siyah saçaklı uçları neredeyse Uzaklar'ın direğine kadar inen, içleri ağzına kadar şimşek, yağmur ve sert rüzgârlarla dolu kasvetli bulutlar artık arkamızda kaldı. Akşam güneşi yeniden gördük. Özlemişiz... Sıcacık yüzünü kısa bir süre gösterip, ruhlarımızı aydınlattıktan sonra tropiklere yakışır renklerle ufuk çizgisinin altına doğru kayıp gitti.

Gece yarısına doğru güney doğudan esen rüzgâr canlanarak 5 kuvvete yükseldi. Baş omuzluğumuzdan geldiği için, biz rüzgârı bundan daha fazla hissediyoruz. Ana yelkeni küçültüp cenovayı üç tur sardık. Tekne sancak küpeştesine yaslanarak bütün gece güney batıya doğru yol aldı durdu. Kumanda rüzgâr dümeninde... Hangimiz vardiyadaysak arada bir havuzluğa çıkıp etrafı kontrol ediyor. Tekne kafadan gelen dalgalara baş vurdukça ön güverteyi beyaz köpüklü sular kaplıyor. Biraz sarsıntılı ve darbeli bir seyir oluyor. Ama ne gam, tepemizde tek bulut yok. Gökyüzü milyonlarca yıldızla ışıltılı.

Sabaha karşı kış tarafımızda bir geminin silyon fenerleri görüldü. Hızlı bir gemi olmalı... Kısa sürede yetişip birkaç mil üstümüzden güneye doğru geçip gitti. Gün doğarken rüzgâr hafifledi, öğlene doğru da 2-3 kuvvete düştü. Deniz çok sakin, güneyden gelen ölü dalgalar bile hissedilmiyor. Bütün günü yavaş, ama son derece keyifli bir seyir yaptık.

Uzaklar II artık Atlantik Okyanusu'nun ortalarına ulaştı. Ancak Güney Amerika sahillerine kadar daha bin milden fazla yolumuz var. Birkaç gündür kılavuz kitaplara çalışıyoruz. Eğer rüzgâr ve hava durumunda önemli bir değişiklik olmazsa, sanırım Brezilya'daki ilk durağımız Salvador olacak. Ama önce yolumuz üzerindeki Fernando de Naho adlı küçük bir adaya uğramak istiyoruz. Tabii bunlar bizim planlarımız. Ama sonuçta ne olur, bilemeyiz. Çünkü denizde genellikle bizim değil, denizin dediği oluyor.

Rüzgâr bugün de güney doğudan hafif hafif esiyor. Uzaklar sakin suda sessizce kayarak yol alıyor. Daha sabahın erken saatleri... Vardiya bende. Sibel içerde uyuyor. Biraz önce çorba pişirip içtim. Tencerede üç tas daha var. Şimdi, hava henüz sakinken siteye yollayacağım bu yazıyı yazıyorum. Yalpa olduğu zaman yazmam çok zorlaşıyor. Hemen midem bulanıyor. Neden böyle bilmiyorum, çünkü okurken bir şey olmuyor. En kötü havada bile rahatlıkla okuyabiliyorum. Ama yazmaya gelince iş değişiyor.

Yazıları akşam saatlerinde gönderiyoruz. Radyo dalgaları atmosferde o saatlerde daha iyi yayıldığından, en iyi bağlantıyı bu saatlerde kurabiliyoruz. Atlantik'in bu kesimlerinde bağlanabileceğimiz iki istasyon var. Bunlar Karayipler'deki Trinidad Adası ve Kanada'da Lunenburg adlı istasyon. Yazılarımız SSB radyo üzerinden bu istasyonlardan birine gidiyor. Onlar da gelen postayı genel iletişim ağına yolluyorlar. Bazen bize gönderilmiş e-postaları da bu yolla okuyoruz. Benim Superonline adresime yollanan postaları ise denizdeyken göremiyoruz. Onları karaya çıkınca internet olan bir yer bulup okuyacağım.

12.00 Gmt'de mevkiimiz; 02 derece 01 dakika Kuzey, 29 derece 41 dakika Batı.